

“Με τον ρεαλισμό της ανατροπής και όχι με τη μιζέρια του μικρότερου κακού και του «εφικτού» που τα έκανε όλα ανέφικτα.”

Η **κατάπτυστη ταύτιση «κομμουνισμού - ναζισμού»** δεν ήταν ένας αυγουστιάτικος «κεραυνός εν αιθρία», ένα καπρίτσιο ή μια φασιστική «ιδιαιτερότητα» της εσθονικής προεδρίας της Ε.Ε. Πρόκειται για τεράστια **αντιδραστική ιδεολογικοπολιτική εκστρατεία**, που από το 2009 καθοδηγεί επισήμως **η ίδια η Ε.Ε.** (με απόφαση του Ευρωκοινοβουλίου, «προγράμματα» και χρηματοδοτήσεις).

Με πρόθυμους κολαούζους, σε κάθε χώρα, τους κάθε λογής ακροδεξιούς και φασίστες, κρυφούς και φανερούς. Η συντονισμένη εκστρατεία όλων αυτών υπογραμμίζει την **αντιδραστική μετάλλαξη της αστικής δημοκρατίας και της Ε.Ε.** σε συνθήκες **βαθιάς και δομικής καπιταλιστικής κρίσης** και έχει **πολλαπλούς πολιτικούς στόχους:**

Πρώτο: Μετά τις ναζιστικές προκλήσεις και τη δολοφονία της αντιφασίστριας Χέδερ στο Σάρλοτσβιλ των ΗΠΑ και πριν από την 4η επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα από τα τάγματα εφόδου της ναζιστικής Χρυσής Αυγής, η αντιδραστική Ε.Ε. και η ακροδεξιά ηγεσία του Τραμπ στις ΗΠΑ, επιχειρούν να αναβιώσουν την αντιδραστική πολιτική γραμμή **«των δύο άκρων».**

Δεύτερο: Οι κυρίαρχοι κύκλοι της Ε.Ε. και της χώρας μας επιχειρούν να «ξεπλύνουν» τον Χίτλερ, τους γερμανοτσολιάδες, τους ταγματασφαλίτες, τους δολοφόνους του Λαμπράκη, του Πέτρουλα, του Τεμπονέρα και του Φύσσα, να τους προβάλουν ως σύγχρονα πολιτικά «υποδείγματα». Κυρίως να μετατοπίσουν συνολικά το πολιτικό σκηνικό, στην Ε.Ε. και στη χώρα μας, **σε ακροδεξιά - αντιδραστική κατεύθυνση.**

Τρίτο: Αναζωπυρώνουν τον χρεοκοπημένο και καταδικασμένο στη λαϊκή συνείδηση αντικομμουνισμό, γιατί στις συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης και της βάρβαρης αντιλαϊκής επίθεσης κυβέρνησης - Ε.Ε. - κεφαλαίου, δεν έχουν τίποτα θετικό να προτείνουν απέναντι στους σύγχρονους προβληματισμούς και τις βαθύτερες αναζητήσεις των εργαζομένων και της νεολαίας.

Τέταρτο: Να αμαυρώσουν την ακτινοβολία, την επικαιρότητα και τη σύγχρονη ανατρεπτική δυναμική της μεγάλης **Οκτωβριανής Επανάστασης**, μπροστά στην 100ή επέτειό της. Να την ταυτίσουν με τη χρεοκοπία και κατάρρευση των ιδιόμορφα εκμεταλλευτικών καθεστώτων του ανύπαρκτου «υπαρκτού σοσιαλισμού», ή ακόμα και με τις διώξεις και εκτελέσεις των μπολσεβίκων από τον Στάλιν - που είναι καταδικαστέες, η καταδίκη τους πρέπει να γίνεται «από τα αριστερά», αλλά δεν μπορούν με τίποτα να εξισωθούν με τη ναζιστική θηριωδία, με το Ολοκαύτωμα και με τα 70 εκατομμύρια νεκρούς-θύματα του φασισμού.

Πέμπτο: Να επιβάλουν στη νεολαία, στους εργαζόμενους και στους λαούς τις ανιστόρητες απόψεις περί **«τέλους» της ταξικής πάλης** και της ιστορίας και περί **«ΤΙΝΑ»** (δεν υπάρχει εναλλακτική λύση) απέναντι στον σημερινό ολοκληρωτικό καπιταλισμό. Να συκοφαντήσουν τον Μαρξ και τον μαρξισμό, τη φιλοσοφία, θεωρία και πρακτική της εργατικής χειραφέτησης και της κοινωνικής απελευθέρωσης, που ενέπνευσε και εμπνέει τα πιο φωτεινά μυαλά της ανθρωπότητας. Όπως, για παράδειγμα, το διάσημο

ζευγάρι του ποιητή **Σεργκέι Γεσένιν** και της χορεύτριας **Ισιδώρας Ντάνκαν**, που οργάνωσαν εκδηλώσεις σε όλη την Ευρώπη και διακήρυξαν ότι

«ο κομμουνισμός είναι η μαχητική σημαία όλων των ελευθεριών»!

Το **NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** με το **4ο Συνέδριό του** (1-2-3 Δεκέμβρη 2017) επιχειρεί **απέναντι στο καπιταλιστικό «ΤΙΝΑ»** να αντιτάξει το **εργατικό και νεανικό, επαναστατικό «ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ»** της εποχής μας. **Μια νέα κομμουνιστική ελπίδα**, για έναν κόσμο χωρίς φτώχεια, εκμετάλλευση, αποξένωση, καταπίεση, πόλεμο και περιβαλλοντική καταστροφή.

Με τις **Θέσεις της Π.Ε. για το 4ο Συνέδριο** διατυπώνουμε την τολμηρή πρόταση για ένα **νέο Πρόγραμμα και Κόμμα Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης**, αποφασιστικής συγκέντρωσης των συνειδητών δυνάμεων που εμπνέονται από την κομμουνιστική δυνατότητα και τάση της εποχής και θέλουν να συμβάλουν σε μια συνολική κομμουνιστική στρατηγική απάντηση: **με την επαναστατική αντικαπιταλιστική τακτική και την εργατική πολιτική που θα την υπηρετεί, για το άλμα της αντικαπιταλιστικής επανάστασης με κομμουνιστικό περιεχόμενο.**

Χωρίς στάδια, ενδιάμεσες καταστάσεις, απάτες και αυταπάτες για έναν καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο. **Με τον ρεαλισμό της ανατροπής και όχι με τη μιζέρια του μικρότερου κακού και του «εφικτού» που τα έκανε όλα ανέφικτα.**

Η τραγωδία του ΣΥΡΙΖΑ είναι πολύ φρέσκια και πολύ οδυνηρή για να επιτρέψει διαχειριστικές επαναλήψεις. Ούτε βέβαια φέρνουν ελπίδα οι λογικές που **αρνούνται το πρόγραμμα και το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης** κυβέρνησης – Ε.Ε. – κεφαλαίου, με πρόσχημα την ενίσχυση του κόμματος και στο όνομα μιας ακαθόριστης λαϊκής εξουσίας (χωρίς επανάσταση).

Συζητούμε ανοιχτά και θέλουμε τη γνώμη και τη συμμετοχή όλων εκείνων που εμπνέονται από την **αναγκαιότητα μιας ανατρεπτικής, αντικαπιταλιστικής και σύγχρονα Κομμουνιστικής Αριστεράς, που θα δώσει τη μάχη μέχρι το τέλος, μέχρι τη νίκη.**

*** Μέλος της Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και μέλος του ΠΣΟ της ANTAPΣΥΑ.**

Πηγή: efsyn.gr